

R. 107

A-4-25

ఉ॥ శ్రీరుచిరాంగ నాశ్రమ విచిత్ర విభూషణ సూ నచంద సౌ
దారవిలాస చీపిత మున్నె యి నీ తాగిత్తు లకాంతి మించి శ్రీ
గారరసంబు దాచెన నంగ స్తులపండు వ యైన మేని యొ
య్యారముఁజూపువేంకటన గాదిపుఁదేవుఁడ మాకుఁ గాఁగివేటె॥

శ్రీ గౌరీ సప్రథా నమ మరుత
తా వ్యము. శ్రీ గౌరీ ముసంజాగ
ము, విప్రతంభ ముననిరెండు విధ
ములు. అందులో సంతాన శ్రీ గౌ
రీ ముమేడలు గాను దానినించి శ్రీ
గౌరీ రసానమే ఆలంబనవిభావమైన
నాయి తా స్వరూప మునదేవతగా
వ్రావింతాత్మతయపురుషా ర్థ
మును గూర్చి ఆశీర్వాదము
నాడు -

చ॥ చెదరాచరించుముం గురులు స్వేదకగాంబులనింతజంబుబా
 ట్టొదవురచాంతకాంతిమెయిసెయ్యనశానెడుకన్నుచామరన్
 కదనెడుమండలంబులునుగల్గినపొరుషభాసమానయా
 ముదితముగ్ధారవిందమతిమోదముమీకుసెసంగుగావుతో

ప్రియాధరపానము అమృతపాన
 మునకంటె ఉత్కృష్టమైనదని ఉపమా
 నానశ్చైవధన్యురూపప్రతిపాదకంకార
 ముచేతప్రతిపాదించుట -

చ॥ పలువేలనమోవిసెక్తవయభారవనఁజేవిదవించికిన్కణా
 మ్ములుముదివెట్టుచుకొనకుండమానుముమానుమటుచు

[నేతృమన

పులకలుమించఁజూచువిరిజొడినిముద్దిడుకొన్నవానికి
 గలిగెనుదానుభూతి, వృద్ధగావిబుధుల్బుద్ధియించిరంబుద్ధి

రాత్రినవృత్తి ద్వితీ సురతవారా సువా
 ది శుకని వారరబ్ధి నాయికానాతుర్నము.

చ॥ చెలువుచుచానుమన్నధవశీకృతుశ్చైతమరాతిరన్నప
 యుమరునాడునెల్లజనుబడివినఁబశ్చేదుచిల్లఁజూచిన్
 గ్గాలయఁగఁగాంతకమ్మఁగతుకొత్తొడుకెంపటుదీసిదాదిమి

ప్రలమ సెలం బునన్వదన పాడి న మర్పుచు నిత్వై బల్లలన్.

అత్తను రమ్మ శై న నాయికా నాయమల

సంభాగ శక్తి గారము.

చ॥ ఋతు మతి యారంభంబు నమ నింతయు దప్పుల నిశ్చలై కాంతుఁ
నాత రదనన్దు దస్సు రబ్బచే జామ సన్నలము ద్దువేడఁగా
స్థిత వికస త్కృష్ణలము లచె న్నగు మోమటు గజ్జికాంగుచే ✓
సతి దల యూచె నె య్భన లస్తన్మసి మండలము కవవింపఁగన్

బవలు నాయికా మసారంబ

నవతురుండుగు దత్తైగా నాయ

కుని పోష్టి తము.

చ॥ ప్రియతమ విద్యబాక్య ముగిపెరితనుండఁ గవెన్దనేగుడెం
చి యొకతె వన్మలన్ నగవుచే బెమూయుచు మోముదిబ్బివే
తొయొకతె చెప్పలన్ బులవరాణియువన గవుండెలంగఁగా
దయతుఁడు ముద్దు పట్టెకానెదక్షిణాభావము జొంట్లు మెత్తుఁగన్. 6

ప్రతియగారిషం ద్దమైచెవి కత్తెలుజాని

త్తిం పఁగాను కవలై పాపమునున

టం చే నాయికయొక్క నాయకవ

శ్శవ్వుము.

న॥ ఇ స రు మా నేత్ర! యే మి టి కి ఇ గ్గ ము సుం గి డి ని ద్ర పో యె డి?
 గి స ల య పా ని యం చుఁ బ టి కే వ ల ము కే జే ప ల్క వే ని యా
 ర స ము స న మ్మ ని డ్దు ర మే రా య డి జే సె న బం చు సో ర యై
 పో సఁ గఁ గ ని ద్ర పో యి పు గ తిఁ జా య్క క డా నె డ యి యై చా ప్ప నె.

ము న్ద నా యి కా ల జ్ఞా మ ల భా వ ము.

ఉ॥ కాంతుఁడు తాం గు దీ య సె డి వం బు న మో మ ర వం బె బి న్ని వే
 నం త ట్టఁ శాఁ గి లిం చు స మ యం బు న నె మ్మె యి యో ర జే యు న్నె.
 జేం త ల న ప్ప నె ప్పై ల లఁ జే య్క ని మా ను పు డం చుఁ బ ల్క వే
 కిం తి యు గాఁ కి డూ పే డ ర జే త్త ట్ట సి గ్గు న ను త్త సంగ తి ని.

పూర్వము మా గ్ధ్యము చేత
 నాయ కు ని తాన్వే యై వి వర రము
 వే క కా ల ము గ తిం చె న ని ప్రొ డి మ
 చే తన్వే ర వి వర ర సో జ్ఞా ము న ను
 భ విం చె నా యి కా ప యై త్త వలె.

న॥ ప్రి యుండు క వుం గి లిం చు నె డ బి గ్గి లఁ జే త్త క ము ద్ద వే ట్ట
 త యు మె గ మె త్ర కా జ ఁ దు వ నం ది పు రం గ నుఁ గా క్షి ప్తః
 న యి న ను బ ల్క వే ము గు దే న్మ ము ను వం చి త మ్మ త నం
 మ యె సఁ గు ట్ట ర స జ్ఞ య యి మా ని ని బెం దెఁ జ్చ
 నా ను తా ప మ్మ

నా యమః తు తన సుర తా
 త్కంతా తన యమును సరస చే
 ప్తా వాదజమునః బ్రకటము
 సయః గాను చేతి వేత్తెలా
 కీ శీతింగి నేర్పున నష్టాశిః
 బాదే వ్రత్రాంతరాలు.

చ. అలరు పసింతివంట తనుయష్టి కి నీర వికేల మా టుగా.
 బలబిదశాక్షియంచులు తిసయ్యననాముడి కేలనంటగా
 తతిమముచెంతను స్త్రసజిత మ్ములన ప్పజెలంగఁజూచినన్
 జేలులును మెల్లనే నె పముసెప్పును వాకిటకేఁగిరందఱున్ 10

గురుసన్పిత్తియంచు నత్సంతా
 సత్పత్తేన నాయికానాయకులలు
 బవతాః గూడి నశ్శ్రం గారము.

ఉ॥ రాగమయూప గారయభరంబునఁ గాముమలట్లుదాసి తా
 మాగురుసేతుబంధమున నాఁకములొనయికాకదీరమిడి
 బాగుగఁబ్రసేనట్లు వశభావమునెందఁగమేనులంగసం
 యోగరసంబు నానిరి ద్రగుజ్జ్వలసారస నాభసంగతిన్ ॥
 ముగ్ధనాయకాలబ్ధసంభాగ శ్రంగారము.

ను విలసనమందిరంబులిది చిత్ర ము గాఁగనిసెఱ్ఱ ముందిని
 క్షులగతినింతవేవతయసత్సపునిద్దురప్రొవ, పాంతుమో
 మలవదఁజూచి ముద్దతమియారఁగ ముద్దిడుకొందుఁడైక్కలకొ
 బులవేలుగాంపసిగ్గుపడితమిద్దిడెఁగ ~~నా~~ నుంతుఁడు రా

ను నీ వ్నము

న ప్రొద్దా నా యికాలజ్ఞాపేర్చితిమి.

న చెలువుఁడుకేళికొంతమునఁజేలమొసంగమఁబాదలన్యమే
 ఘులయ యిదోవరాక కరకంజవిధూననచేతఁగేళికొ
 గేళితలతాంతపాతమునఁగ్రమ్మన నత్తుటిదీపమారమో
 గలివిలాక నేచ్చుఁడగుకొంతునికన్యులుమూసెనచ్చమి.

నా యికవిరహాత్మమత్సరూ

పైత్తు న్నము -

ఉ॥ కామినియల్లన వ్పరిమొగంబయితైతవనిద్రఁజేందఁగొ
 కామలకుఁడంగ భేదమెఱుంగంబడ మందఁగఁగొగిలిచి
 దామరఁ పతినబ్రారచ వితంబుగ నీవికయంతునావధూ
 టిమశియాసుకూల్గిముఘటించె మువల గ్నమునక్షకింపును.

నా యికాలోత్తమత్సరూప

పైత్తు న్నమిదము.

ఉ॥ తింగన దూరదేశ గతుడై పతిరాంబ వశేల్గుఁ గానైచే
 తంగడుఁదేరఁజేసి రతిశూర మముచేరి సజీమగుచు కడూ
 సంగతిఁజూర్చు పుష్ప సదేవం ద్రిఁదుదూరెనటంచుఁబల్కుమన్.
 తొంగు విదల్చి కేళిపలుఁగారి కదిప ముద్రెంచెనేర్చునది. 15

ధూర్జ నామ మని చేత వంచిత

యైన బండి తనాయి తొవ్వివారము.

ఉ॥ వాతెఱి వింత గంట్లలర వచ్చు పతిన్ స తివేళి తొసరి
 జాతము చేత ప్రేయఁగ రజంబి దెరవెనటంచు మానిపో
 నాతడు కన్నవడిమ్ర మసియంగ నధూత్యమలుందునించఁగా.
 నీతటి ముద్దువెట్టు తొనియెన్ స తియెక్క తెల్లూర్చునెద్దునన్ 16

వాస వ స జ్ఞు క ప రిశామూ

లంకా రయ వ ప్పెన నాలుగు

క క్షేం ద ర్న వ క్ష నలు.

నుచేలు ప్రదు వచ్చు వేళ సరసీరు వంలా వనమంగళార్థమై
 కలువలఁగా దుతారగా ముగట్టుట, వావికచూపుదండన
 యలరులఁగా దుమించును పవళయ నవ్వునఁగానియట్లు
 కలవగ తాంబూపురయనఁగాదు సెమర్చును శాశ్వతమైనది. 17

యగ్నే నాయి తొస జీవమో.

పదిష్టే గాఢ్యపూర్వక సంభో గశ్యం గాఢ్యం.

న॥ జెలియ పరాధియైనపతి జెంగట వ్వంగమువెన్మియాడు మం
నలవడఁబల్కిరన్మియు రయంబునఁబల్కిమసొజునాజ్ఞగా
మెలఁగఁగఁజాబైనంతసతి మిక్కిలిగాలతనంబు నొమ్ముగాఁ
గలయనురాగసంగతిని తెంతుఁడునె జ్ఞుకుఁగొర్రెనత్తఱిడి.

పితనయ్యావిరవం పూర్వక

శ్యంగం గారము -

న॥ ప్రియుఁడొకసెజ్ఞుపైసవతిఁజేర్కాన ముద్దియజేగతాపగిం
బియతఁడువేఁడుతాన్మమటిచేతానతవ్వనిమోమునేయనా
దయితుఁడుసూరమెన్మఁగడుఁదత్తరమందుచుమోముతిప్పిపొ
తయుఁబఱిసిద్రుపొంపఁడునదాయనియప్పుడు చూచెవెంకియది.

సురతాంతమందుఁజూరార్ద్రకృష్ణ

పైనవస్థమునేయమండఁగాను కరు

ణాలాపములచేత వేఁడుతానునా

యికఁజూచి పునారతాద్యక్తుఁడ

యిననాయమని యందుబలాత్కా

రముచేత వస్త్రాపకత్నగా చేసిన.

మౌర్యవృత్తాంతమును సమస్తము నియం

దు తద్రాజవంశమున రాజవృత్తాంతము

ను దానిచేటట్లు వర్ణిస్తూన్నాడు-

ఉ॥ కంతురసౌరవసౌరనమున గాంతుడు చేలముదాచియాయకే

యెంపయుజాగునెయఁజపవేన్నా యాడెడుదీనవాక్షముతో.

కంతుడు మించుమేటచెవికొఱుగుటకీజలమానగాసమి

తాంతరమువైసప్రహనుడయ్యనుబురసెబునారహాద్ధుఁడని. ౨౦

ఏతనయశ్రావరహంపూర్వకమైన

సంజాగన్యంగారము.

చ॥ బకేతవిమంబునంబులతనుల్గతమాగుమొగంబువెట్టప్రే

మకతనఁదప్పుత్రైయబకమాన్వఁదలంచెయుగుట్టుచేజలిం

పకపవళించుదంపతులపొంగములుక్కటఁదారస్సిద్రే

వికముననప్పుతాఁగినుకవీడఁగఁగొనిటఁగూదిరిద్దఱుడి.

చ॥ చెలులుప్రియంబుఁబల్కిననుజెల్పునియాపునిబుజ్జగించినదీ.

దలఁవకసంజాఁవనెడతద్దయుసొంబియతిప్రయత్నచే.

నిలిపినయల్గసైక్యతఱినెమ్మొగుమువమరలంగసన్నితా

న్నుతితవిలాసనంభుటనజయనవడఁగనవిరిద్దఱుడి.

అంతనాయికాంతాల్.

భీరనా యికేర్పాళ్ళు పూర్వక సంతోగ
మును నాయమఁడు సల్పని తాఁజె

ప్పుచు నత్తఁడు-

చ॥ అవిగియును స్వఁగానితల వంజాననింపడు, నీవిఁజే

బ్రవే

నవిగబడింపద ప్పురదన ప్పుద యై శ్రవేటెఁఘటంపదం
గలతితయొరఁజేసి విముగ్ధుని నుండదుకొనింపఁగా
నెలఁతువేదింతుగాని పుడునేర్చెఁజుమాయిటువంటి తోపముడి.

పూర్వానుభుక్తమైన ప్రాధనా

యికావారవమును నాయమఁ

డుచెప్పుచు నత్తఁడు.

చ॥ చనుగవమిట్టులకెఱులవేజొలముపుట్టుఁగఁజేయఁగాఁ
ఘనముగనేబిగింపఁదమఁగ్రక్మననీవికజారణ మానమొ
చనయిఁవఁజాలుఁజారుననెస స్వపుఁబల్కులతోడ నిద్రపొ
యెసుసతి మూర్ఛమెందెమెలయిఁచెమెడెందమునంగరంగిసొ!

తనయకురాధంబెఱిఁగి తోప

గిం మకాన్త నాయకమనెర్చునమ

రువఁజేసిన నాయమనివాక్సము.

ఉ ఆవగలాఁదిచన్దుఁగవనంటనగందముముద్రతీవికొడి
దావగుపేరురంబుచరగాంబులవారెదనంచుమాటుదే
లారవలదన్దునెక్కడిదియంచదిమాటుబకేనుగొఁగిటదే.
జీవబిగింపనాసుబ్బముచేమఱచెకొసతిపూర్వప్రత్యముడి.

ఏకనయాభావరహాపూర్వక

మైనసంభోగమునాయమఁడు

చెవికానిహోఁజైప్పునున్నాఁడు.

ఉ ఏమనియెంచునీమవలదేన్నట్లుచూతమటంచుకేదాత్తి
నేమిఁజ్జిరింపమన్నశరుఁడెలాకాపల్కఁడటన్నంచునక్కనా
కామినియిట్లావట్లావకఁగన్ననమండెడుమొనెఁపంబునదొ
నేమఱి~~కొంత~~నవ్వకొంతవారియింజెమనంబుద్రగంకల్లు
బుధారలదొ.

పూరార్థనుచూతమైనప్రవాసం

నంతరసంభోగశృంగారమునునా

యమఁడుతలపోస్తున్నాఁడు-

ను అలంకలువొంటివాడివేతమైతెలుపెక్కిబిలాసచోనమై
యలసముడైనయింతముబమంతటసూరికఁజూయినేనురా
జేవివియునుబ్బునబ్బురపుఁబిరునుబూనిరకాల్పుకెంబునై
యలరఁగవేడ్కనైనదరమనుట!వర!మఱవంగవచ్చునే!

బ్రంకనాయికావాక్యములు.

ధూర్తనాయకుడుచేసినవంచనసజ్జి

తొరచే ప్న జనిస్తూ -

ఉ॥ నేరము చేసి వచ్చు పతి నేనటుజూమ్ము నఁజూయి జూరయి
కొకము పూనిరాంబ్రమని కౌగిలించుముచుగాంతుగూ
రబ్బరయు మన్ననవిముగుదాయిదిదుష్కరముచునక్క
జేరిచెనట్లునన్మనియుచేసినవంచనఁ గంటె నెచ్చెడి!

ధూర్త నాయకునిచేతవంచిత

ముగ్ధనాయిక సజ్జి తొరచెట్లుమన్త్రు.

ఉ॥ ఎంతయువింతసుద్దుగలదేసెటింగింతచనంచుగాంతుడే
పొంతముచేర్చె నాకపటమారయకేనువినువేడ్కనుండక
తనంతయునంగాగుండుమనయంబునఁజూంబనమాచరించితా
నంతసేపొప్పుదువ్విచెవియాయధరామృతమానెఁగంటవే!

ముగ్ధనాయిక

సావరబ్బిమైనశృంగారము.

ఉ॥ నిద్దురపొయెనాధవుడు నేవునునిద్దురజొచ్చుటంచుబొం
ట్లాబ్బికేఁబల్కిపోనడవజూండుచుచ్రేమఁదకాననంబునే
ముద్దిడుకొన్నదట్లుజులవమువకపటస్థితబెల్లనిగ్గననే!

ఉద్ధయుఁ జేంద మాన్వైనది తత్సమయోఁ జితవీలఁగాంతుఁడనీ. ✓

అత్సంతా నురాగ మువలన నాయ
కుని యపరాధముఁ దెలియ మికిఁ
దేలులు దూరిబిరొయ్యి అళ నా
యంకా నూ వము.

క చెవియొత్త నట్టికి నుకడి.

దేలు పునిఁజొమ్మ స్త్రుగ తినచిత్తుఁడు చనియెడి.
నిలు పఁగ నిలువక నిర్దయుఁ

దలువ నుదమిరేఁచి పోయెనతివరావంటే
ముగ్ధ నాయివ రతిపారక వత్సము.

ఉ॥ పాను పుచేరినంతఁబ తిపక్వను నీవికజాబి నంతటనీ. నాదటనీ.
మీనతఁడంటునాడఁడని, నేనని. యిట్టిదే కేళియంచు నే
మైనను భేదమీ నేఁగుఁగ్గయంగ జుమాయ యెట్టిదాఁ:

GOVERNMENT OF
ANDHRA PRADESH
LIBRARY

అంత సజీవ వాత్సలు.

బంధవిశేష సూచక మైన పాన్పచూచి

సములు చెప్పుట.

ఈ ఒకయెడఁద మ్మలం శ్రీరస మెక్కడను దీని పంక
లాం శ్రీనా

ర్నమ్మ గుచూపు శేతవార్ధికయశ్శునినా తనిఁజూడనేడుని
 ? గిమ్మెయిఁజూడనిం గితము సారసి లోకమునప్పునె వ్వరా
 యమ్మయిఁ తేకొనర గ్గుల నియాత్తు నురాగ మయాజ్ఞ తిథిదళి.

నాయికే ఆశ్రితాపదిప్రసంగే

పొతువైనచ త్పురిప్రీతిరూప

ప్రదేమర వస్థ ను స వివర్తిస్తు స్తది.

మ. కేని విని వ్రత మై మగుడఁగాంచి సునప్రాయాత్త పొటసె
 యైన ము కుళీకృతంబయి త్తగొని ము బట్టితి జేందిసి గ్గుచే ✓
 తనమగుచు న్నిమేష ర వింతంబయి వార్ధగ్గత పొవిట్టదం
 మనెఱుకనే యుచూపుగ మఁజూచితి వేగనుబాలచె ప్పమా!

ప్రం కను, కరకాభ్యర్థనప్ర

లంబ శృంగారము.

ప్రగల్భ భీరయైనబండిత

నాయికావాక్పరము.

ఉ తోమలబావలు పానములఁగావ మునకొరిగియిం.

కేళికా

తామముఁ జేర్చినె బ్రౌలులద గ్గుఁదాట్రులుపెకలొప్పటి
 పేమలునిట్లుచోసద నిట్టగునప్పుల నెన్నియెట్టుచుడి.

తా మిని మఱ న వం చ మే నిఁ గాంతు నిఁ గంతుడు బయలు వాఁడనో!

మున్న నాయక యొక్క యా

శాస్త్ర విప్రులం వ్రము.

మ॥ తెలు వ్రుడు శ్రాత్తుగా మొదట జేసి న సేర మె తింగి గానె ?

వైలులు ప దేశ మియ్యగను జెప్పు గ వ్రం న ప్రమాట లాడఁ గాఁ

దెలియదు గాన మోయ వ తిచ్చి వ్రు ముముం గురుల వ్రు గండ్లం

లుల నల యంగ న శ్రువుల లాల తరా మ్రుల నిం చెబుత గానో.

మున్న నాయక యొక్క శాస్త్ర విప్రుల

పదుం ప నాం వ శాంతి ప్రకారము.

మ॥ పలు ప వదె తి కే మధుర వాషికి, పొద గతుం ద సై న నన్

గల యుగఁ బూ ద వేము నుపు గంట న జేయి టు వం ట యుల్లయం

చల రమణుండు వేడుకొన నడ్డము గాన ర గంటఁ జూచి యు

గ్గల ముగ వాష్టు ము క మె ర సె గాన వధూ ముగి పల్ల దే మియ్యో!

దీర బుం ది తానా యి కారా

వెయ.

మ॥ తరుణుండు నేరము ల్లుతి పిద వ్రుల శాగ న గాం రిచ్చె నో!

మరతి చెఱుపు బల్లఁ గ గనం బెడి వీ పటు కౌ, గిరి పఁ గా

నరు గి మఁ బెరి డెఁ గాం గురి వి యు గొణ మతె వ్వి డె ప్రి క్క శ్రువు

సు రి సెత్త గాం బు లో రవం శి లో వన యు స్తు ము ఇత్ర పా త్ర మ్మై
మధ్న భీ రా భీ ర నా యి కం శా ను.

మ॥ చెలు వుండు మి క్కిం దదవు చే సి యెఱుం గని వాం దవో వె మెం
వేని వీ త్తే శిం బి మే ను వ గాం కలి గత మే మి య దే ప్పి వెత్తు ల్దే.
బిల కే గాం బాదె నా నిది స్పృహ వ ము నా కేని మొం యు ద్రి క్కి తా
య్యో యి సు రం మ వం చెఁ కా లం కా డె కు డె ప్పల నా ను వాం ఘ్న ము వః.

వతు రు దై న నా యి కం శా ను
ల యె క్కె గుం బు ద్రి క్కి నుం డ
ము గా నై న అ పరా ద సూ పద
హో పం ను వ యి ప్ర సా దా శ్లా గు ల.

మ॥ స వ తి క్కే హం బు సూ ప స తి స స్త్ర ల నే త ల యూం బి కం తుం డా
: ద వ యె టిఁ గి యా నట్టి స తి డ్రా మ మ్మె టిం గి యు వి స్త్ర న య్నె
ర్త వ ద న మె ఱ్ఱి సే య వ ని తా మ శి కన్య ల మ్రొ క్క నా డుం డి
ట్లు వ ద ల ర్తెరి వారి చెలు య్లో గు రు సన్మి ద్రి నై న క్కే త్త ము వః.

అ భీ ర నా యి కం శా ను
వి ప్ర లం శా ను.

క॥ బ్రి తి వి వార హా వ ము నా న మి యెం బూ ద వ బ క్క హం న య్లె
కాం డుం ప క్కె శా ను మ ను గై వా న కం తెం బ రా బ్బుం బు తా

సంతస తండు జోది వుర నాగె న పంర సవాప్తు సంత తా
కతిం తవిలతి త సంత జు ల గాత ర లిల దదం తరం బు నేటి.

ఋతి త ద్దీర నాయికా వ్రాసెను.

న॥ ప్రతివే మునందు లాక్ష మేదనంగ దమలత్తిక మొర విమోదంగ
జ్ఞులము నువచ్చు లం శ్రీరవ జాంబు గరా గ ముతన్మృగందగ
జేలు పుడురాంగ తోపక రఁ బైల్వ గ నుంగాన నిరాఁ గిన్న తా
దలలుగఁ గెలంగె శీన శిసంబున ముండా నువేర సుంబు ల్లో.

ఋతి త నాయికాకావ్య ప్ర

సాద సుంద్రి.

ఉ సేర ము తేసి యలుంక నదు సెరాయ వేదాన్త మ్రొక్కి వేప వాం
జ్ఞులము పొళి వతి లుక్రియలు జాలదు సేర ము వేస్త గానువే
దారయ నల్ల నీవేసి ప్రియాలు లు సెప్పి న గా ప వేగ ముం
తార గ మున్ను పుట్టిన ద్దగంబు శ్రీలక్ష్మ పతంగ సంతికి.

శ్రీధర నాయికా వ్రాసెను.

న॥ త్రిలుసార నర్థ గింప కాకయింత యు ముందకు నిల్వబింతయ
వృత్తి మెయ గిట్టిన గాదు తేలు వాత్సల్య శ్రీ నాను బల్లకల్పవే
నవి ముల నీల వేసి సర వాం చిత వత్స విలాక నంబు ల్లో
జేలు పునిఁ జూచె నూరక యనే షజ నంబు లుఁ జూచు శ్రీవతి.

ప్రౌఢ భీరా భీర నాయక సా

పరాధుఁడైన నాయకుని ప

రుష వాక్యములకేకే నేర్చు

నీరలయింబుట.

మ॥ వికమోనుండు బహుస్నేహురమున బ్రతున్నట్టినముంజే
 వ వేదాంబులముదెచ్చిపేరరభ సాశ్రేషంబులఁజూరించుజాతి
 ప్లమవేయూదిగ ముక్తుతుంచుగతి మాట స్తూనిట్లు రూ
 ద్ధికిఁదెచ్చెన్దినయంబుఁజేయుగతి సుంతుకజాఁబంతుం
 రతికీ॥

ఇంతను కరార్జునసంభో

గ నాయక వాంక్షలు.

ప్రౌఢ భీర నాయక శ్రావణం.

ఉ॥ ప్రైక్తగవచ్చునా తడ బహుగనియంపులు మాయుఁగాకవే
 బక్షనన పువ్విదాసు వసిపంబున గజు ప్రయోక్తు లాదునా
 దిక్కులు చూడ కేసెలులది క్షయి ముప్పుబలాదునుండు నీ ✓
 చక్రేణ మృప్రేమ వడఁజక్త నజోవలయల్ల నె పైకి! ౪౭

చార్జ్మకలు వివర నాయకాతిర

స్థామం శైవనాయకుండునా

యకసౌందర్యమును వలఁచుకాని.

షేదమున ననమఁట.

ఉ నా వికారంబె మాంకాదవె బట్టుల గాంతదు భీరు మనెదన్
వాతెదు భీతియు స్త్రవఁసు నస్తన యంపె శ్రమంబు మరకును
ద్రవని తంబయార జలదవేసి చలింపఁగ వేముమేమువో
యారల విశారం గిరణముల నట్టరమే మటు తొటవారయన్?

మధ్నమధీరాధీర నాయికయె

శ్రేష్ఠసాదప ర్నవసాయియైన

యారాట్టు విప్రులం భులు.

చ. చలముమణియు పాయముల జారితనెచరగారట్టె పాశని
పులముగ వత్తి నంతట నజారి నచెక్కి టఁజేయఁజేర్చి యార
వారిని జప్రసాదము ప్రహసము గానె టిఁగించె బత్సని
పులధృత ముక్తకర్కశ మచన్మలకర్క దృగంబు క్కరలుగొ

ప్రగల్భాధీర నాయికను

త్రిసుం నయంచేకాణికి.

చ. దరహాని తంబు తొడ దవుచ వృత్తిని ట్లెదురె గుదెంబనన్.

గిరసు ననాజి నైకానిన నేఁబలికించిన మాటు వచ్చినన్.

దిరముగ నీచలంబు గని నిష్ఠుర బత్తని గూడఁతోపపు

జరణవత్సేషమయికి నిజంబని నామదిహంప మొదెదున్.

నాయకుడు మేలితయైన

నాయకనుచతురవనాల

చేతననూనయిస్తున్నాడు.

చ॥ చెదరంగజేసిపత్రములఁజెక్కిటఁజేర్చినకేలుదమ్మయిం
జొదవురదట్టహామృతమునూరుపుడెమ్మెరణసెబొప్పమున్.
వదలంగజేసెఁజన్ముగవవంఠనిరుద్ధముతొటసై నకి
న్గదయి తమాయనిమనఁబుగామితమేమను వ్రత్తిఁజేసియున్.

ప్రగల్భభీరాదీరబుందితనాయక

సాపరాధుఁడైననాయకునిఁగూర్చి

పలుమనుస్మతి.

ఉ॥ సేరముచేసివేదనెచునిపునునట్లుగుగాతమాన్యునేము
న్జొరసినట్టివేయివిపుణులపనంబులనేమిఁజూపఁగోమి
సేరమువేడుపొమ్ము ఇదినిక్కమువప్రమునామనిట్టిని
హరిమయెట్లుతైన నికమచ్చితజీవనమేలకొరంగన్.

ప్రగల్భభీరాదీరనాయకసా

పరాధుఁడైననాయకునిసొన్నివేతి

యమువ్రోమ్మలచేతఁబలు

మనుస్మతి.

న॥ కి ను కే యటన్మజామృముడికేవలమకంకలవంబుమకంసమే.
 యనునయమెల్లినచ్చటయయబ్బలుదీటుటమొముచూర
~~తినుక~~ మనమరియాదయి ప్పలుక్రమంబునుగంటడెపందబీతిజెం
 తనెజొరలాడెదీవలుకతాత్మమదంటమనామనేమియిల్కి..

నాయకునియొక్కప్రపరాధా
 తినయొత్తినతనెర్పాప్రపరాధా
 స్థనుబొందిననాయకనుగావము
 మానుమనిసబ్బలంతినాయక
 పురలుకననెమాట.

న॥ నెలమకకాంతుతానలుకనెడుమొదవనతుడైచిశాస్త్రోన్
 మెలంగడువానిపేరయిననెనుడువడిమటియిట్టులాచోన్
 గలయకవేగునాకునికెగల్గెదెకారకవంశ్రచంద్రికా
 జ్జ్వలయగురాత్రియైనపునసంవృతమాధినష్టినగారునడి.

సంపరాధుడైననాయమడు
 వినుందచెప్పలచెతనెతనయప
 రాధముమటువజొసిననిరాగా
 నుమధనమధిరాధిరనాయకప్ర
 నెమాట.

చ॥ కుటుంబపు నీడుచేతల కుఁగుంది పరామ ననుండ, వైన్దనే
 కటకటయెట్లు వచ్చిన నుఁగొఁగిట శ్రోర్పఁగవల్లనామచొ
 త్తట నవకుం కుమాంకసుభగం బగునీయెదవేగి త్తెల సం
 పుట నమవీమ సంబ గుటకెకప్రయోజనమేమిచెప్పుమా.

ప్రగల్భభీరాభీరనాయకశర

నాయకుని దూరుచున్నది.

చ॥ అలసతికాంక్షమొరత వినినంతనే నన్నెదఁ గొఁగి లింపుచున్.
 జలమతి జారునీశర వివారమువెక్కడఁజెప్పుదున్ శ్మితా
 జ్ఞుల మధుతుల్యతావత వచఃప్రమమోహితచిత్తయామ
 చ్చైరియలుచేసెనా పలుమేఁజెకానకేసునుమోసజ్యోతి.

నాయకుని చిలువఁజూయి

సురతబిశ్మలతాదీపచ్చినదూ

తని నాయకావధానముచేతన

పరాధ్యుతాఁచెట్లు గాదులు

యన్నది.

చ॥ స్తనతటగంధమంతయునుజాఁచెఁగ దుబ్బరిమృష్టరాగమా.
 యెనద్దర మక్రితాగాములసంతయుఁగ్రాగమువేదు డస్సిమీ
 నునులులకించె నిట్లుచెలిసెప్పి యెలుంగవ బావగ్రుంకి డలి

జన తివిగారి దూతియావిమన సన్మిద్ధికేగ వస త్వహాదినీ.

మ ధ్యమ దీశ నాయక నాయకు.

త త్తా పనాథం శేష నగ మిక్తివి

సంవంసు రా తోట నుత్రిల ప్రావ

చేసి న దె నాయకుడు చేసినదిగాదు

ఆరణ్యం నాయకులు.

చ. మనమందను ప్రజేదమను మాట యెవడట వ్యాపారము

దనరితివీప్రప్రయనుడనమిప్రేయసి నైతివానదారి

ననగుటననుని పుడయనబితివీప్రనుననునాలన

మననిది వత్రితర్కనతవెత్రిగా మనిబురుక్షప్రలంబుపొ.

నా మనండు పరిచయము

చేసివెనుక అల్లచేసి స్వేచ్ఛను

తన పుడు వచ్చిన నాయకులై

నాయకదూరము న్నది.

ఉ. నా తెండఁబుట్టచిమ్ములు పునంబులు నీయెడన యెహుటకు

నీయనులా వనంగ తినినెరిచెత్తొ ద్రిమదాదికంఠము

చాయుచు నీదుకంఠమునఁజైతానెచా వలపు లట్టనీకు నా

దా యె మచీయ మ న్నదెరవైన నునిర్దయయె మి నీయెహుటకు.

నాయకుని బాంధవ్యము

యొక్క నాయకయొక్క

నుండి ప్రత్యేకముగా.

ఉ. ఏలచే మచ్చె మొదలు; చెవియెండ, కనుంగ వశిష్టా
నాయక నై న కిన్, కచుసంతతి చక్క, సమరగాంబుచే
కల నదే ముకుండు మురాపడి, పైట్రమంబు ప్రత్యేక
గల నొక్క గంట ను మొదటికి రాగతమే మిచ్చె మును.

యొక సజీవాకాశము.

సంపరాధ్యుడై యింత కిచ్చున
నాయకుని చిరస్థలంబున నాయకహా
ను నాయకుని మునున్న నసజీవము

స్మరి.

చ. అవసరతే నెలవతియచు గృహంగ గానే మనయున్నవాడు
గా విభుడు సంత హాస నయనంబులతోడ విముక్తమునై
రివగలనెవైలున్ నగవుక్రింద పరిపఞ్చిత్తకేళి
స్థిరపతనము న్నదాన వహంగరీతి నావిడుమింక గాపము.

సజీవ నాయక మనె దరించుట.

[స్మరం.

చ. కృష్ణుల గవనరు గాత్రకాన గ్రమ్మలు గ్రమ్మలు జిమ్మయను.

వనయముఁ గుం పోయె దనాడెడు మాబలఁ గాప కీలనీ
 కి నుకయుపొంపు పొంపుఁ బలికించు ప్రియంబులు పల్క నా
 డునలసి యూరకుం దినఁ గడు న్న న కాల్వోయ ముం
 నాఁ బునాఁ.

యీ రాక్షసి వాత్ర లం బ
 కలు మీచు రాత్రి ననాయి కను
 గూర్చి నాయు మని కి లో నై
~~న నూతి పలుకు మున్నది~~
 న న మీ మూలుగు న్ను ది.

ను మునుద లపోవె లోక తటము వ పచరించ న పత్తు వెంతయు
 మగని వశంబు చేసి కాన మా న్నఁ గ శక్త మెవారి కింపు గా
 వ గమముఁ గంతు కేళిరతి వల్లు ము పతియ ప్రవాని స స్తీర్ణ
 బ గలులు వల్ల నైల మ్మరు వ్రాస లు వ శ్శనిఁ జేయి నెచ్చెనఁ

సా పరాధుఁడైన నాయు మని యాఁద
 నాయి క గాప ముహూ నుం దఁ గా
 ను నాయి క మిఁ దెల్పు మని నాయు
 మిఁ దం బేను నాయి క యాఁద వే స కి నె
 ఎము గభు చెవి కత్తియ నెప్పుడను నా
 య మని యాఁ ద నేల పరాధం బాఁచె.

ట ట్టు గా పలుకుదున్నది.

చ॥ చనవలు నేవయి మ్మితివి నా మమ మప్తనచేసితి మ్మినా
: స్మనునవమైనవిప్రియము లట్టి నవరింతి విప్రియంబుచే
తనడఁపరానికాపమునుదాచదుసాం త్వనమునశ్శకుసయ
ల్లనిలుచునంతదాతగాననాచెలియెడుచుఁ గాతదనతడి.

మిక్కిలినీకినుకనుప్రసాయికనువే
డుకానివేసరిననాయమనిచేభేదంబు
పుట్టింపఁబడ్డచెలకత్తియనాయిక
నుచేదరించుట -

మ కలరేజి వ్వనువంటనింటు పురిసేకాంతుండునీకాంతుఁడు
బవెదాసాంక్షతిగాంతమంబ్ర గతుఁడె భావమ్ముదఁగల్గినది.
దెలియఁగొదెబలామైలన్వినకదానిక్యంబునాత్మైశునీ
వలయుంచేసిననాత్మవంచనధంబుగా! యాతఁడున్నెసరుది.

ప్రవాసవిప్రలంభవాక్యాలు.

నాయమనిప్రవాసవిప్రలంభమును.

చ॥ బకేపల్లిమందురాత్రి సజగాదరవేదురవేడుగర్జుణ
ర్వితకనుదాయినప్రభులురాలఁ గనాత్మవియోగదుఃఖము
చాక్షుగువాట వాదవినిజంపతులట్టిట వింతయొప్పువా

సత్యము : గూర్చియల్లలను సైతమును జ్ఞానశాస్తి దాత్తము.

ప్రవా సోన్ముఖుఁడైనాఁడు

అక్షరములు

21-10-1944

చ॥ ఘన ఘన జాల వీల. మగు కలము నడిగథఁజూరవేఁగజూరి
తనిలుపుమంచుఁబల్కిదు, ఘటంపదు చేలపటాంతమడ్డమై
చనదటబ్బారెన్నూ మికినిసారెపదంబులవలదశ్రు సం
జనితస వీల సంపత్తి చేతనెనిప్పెయూ నముడి

ప్రవాస గతు చ్ఛైన నాయును

నిష్కావము.

చ. జనపద నిమ్మ గాద్రవన సంఘ తిరణ్ణివిత యోయం గాన రా
దనయము సెట్టియ త్తముల నైనను గాంభయింబెరింగి యి
ననుమిదయ్యెన్ని న్ని నలునన్నతతయలెలుతల యెరియెలు.
గను : గాను : నాం భు : దాదెనయిత్తెల్లరఁగెల్లరఁ జింతరా
మిల్ల

సం. ౧౦, కే. ప్ర. యా. శా. స్తు. ౫౦, ౫౧

ననాయకుల్ని ముగ్ధులాలించే

నిల పుల్ల .

శ్రీ జా మున సే గుడించే కాని లంబుగ రెండవజాము దీక్షా

మొం మఱి మూఁదియార మమనసొందివ సొంతము సంజాకార
 చీమెయిఁజెప్ప నొందు లభు నేదెడు కేవలము బ్రహ్మకేయం
 గామినిని క్షేణంపు జలగ న్నడకొర వేరన యో భూంబులకి.

నాయకు నివారణార్థం.

ఉరికిఁ బోఁబయ నమ్మె ననాయకుల
 నిమూనిన నాయకుని నివారణార్థం
 అదిగితే నాయకుఁడు తెచ్చును
 న్యాయం.

ఉ॥ ఉరికిఁ బోవువార మఱియున్ గిన న్ముగ నను నుత్తులన్
 తే దివారణమొనరియున్.

వర్ధిరమనీ! క్షేణించి తేవయం-మండ్రుగఁ బుష్పాంజలి బల్కన్
 నారుచిరం గిలజ్జుదాగలఁ కరదే దివస్సుల నక్రూరంగి నది
 న్యాయ సి ముష్టవరసమునఁ బ్రాణమంబు ల్గొనఁ దేవే నెచ్చెటి.

నాయకుఁడు కేవలం నాయకుఁ
 డైవు... ను మూరతమైన మదిరా
 మదకలు పిత నంబు కెర్రుమ
 పూర్వక కరరక్షణ విప్ర లంబము.

ఉ॥ అంగన తాను జేసిన నభాంకురమే తలపోయఁగాఁ బరా.
 ను.

సంగతి నై నదంశుతి, అ సయ్యన - ఈ నై నదంశుతి నమన
 క్కా ఇతియంగదే వనాని కౌ పవనా కౌ పవనా - సమూహ
 ల్లంగనుచా యిమోవి గదలకొన నుంబంబు లుకొబ్బవచ్చునో!

విదేశ నమః శ్రేణ నాయమః
 తు ప్ర వాసవిప్రలంబరగుప్త
 మందరి నయి కెరి వైరవనా
 నుదలించి జే దపదుట.

ఉ॥ కౌం త పుసోదయంబుదివిగ స్సెనియపుప్రణాల్లదచ్చ
 గాంతుడు జోయెదెన యని గద్గదితేకొన గమంచున్ గాదు
 లారతములుట్టి నెలచ రకారం గుళి వాయుమండే
 యుదక్కినా.

సంతర వ్రావ సంగతులు కోవయింపంగ నత్తమం
 ప్రవాసగతుడైన నారయ చెల్లి!
 మఁడు వసంత కాలమందు
 నాయిక మసంసార వి తప్పిన
 యవ శ్రేణువారం ప్ర చున్మాడు.

ఉ॥ అంగ నకేళికా సరసియందున నున్న సహుమహిమల
 ధ్వంగమసోజ్జ్వా మంజరి ధరించి కరంబునఁజ్జెలకాంగుచే

నంగముఁగ మ్మీకెంలే ని నాకాతి ని నాధ ముచేత నూర్పులు
 త్తుంగకుచంబులంగదలఁజాయ్మి యేడ్చునటాచునెదెదె.

యింత నాయికావాక్యములు.

ప్రవాసోష్ణుబుఁడైననాయకు
 ని తానుప్రగల్భభీరాదీరనం
 యిక ఆ నే యుక్తి..

మ॥ నయనపయోర్మురంబులఁ బ్రశామములడిగపడఁబూర్
 త్రియములదీసగీలకబలేతతిమానువు సూరికేమణికి
 శ్రయనటసేయుసేజనుములేపుచ్చయంబనురాగస
 బయినమదీయచర్చవిసనానిదెత్తోవననోమేష్టమై.

ప్రవాసవిప్రలంభబేదము
 సూర్యలేకనాయికత్రినే
 మూలం.

మ॥ దయతుం దూరికిఁజొవనాయి త పడదాఁదాదనేజయె
 త్రియమకశంకగాపాశ్చయపులుసెంతఁబాండుకేసెడి
 బయినకీనిబ్బదుడై భముల్గుముననాయత్తంబుముమ్మనై
 ప్రియలెల్లంబుననిట్లు నోవితమువారింబాయఁగానాయమి.

ప్రౌఢితవృత్తకయైననాయిక

శ్రీమద్భగవద్గీతా ప్రథమోధ్యాయః
అథాశ్రమశాస్త్రము.

శ్రీకృష్ణుని పరామర్శ ప్రకారము వివాహము చేయవలయుననియు, బ్రాహ్మణ్యమును జూపి
పరిశ్రమమును చేయవలయుననియు, నాకవి నాథునిఁ గూర్చి వేదో
క్తల వాదముననుసరించి యున్న మాటలను మరదగంబుగా
నిలబెట్టినట్లు లోకమున గల యెవ్వఁడు వాదించినను జయుండ

యైతిత్యది విరహము వలన వచ్చినది.

సఖి జోధన వలన ను నాయకునిఁ దిర

స్కరించి పశ్చాత్తాపము ను జూచిన

నాయకావృత్తి యిది.

చ॥ పదములవారి వయస్సప్రతిబంధముఁ గల్గిన ననుభవము
పుడయని పల్క నాతఁడు ను బ్రతిష్ఠనసేయక కిన్కరణమునా
ముదితమును స్మరంచుఁ గరము న్నుచు పాపముఁ జేయుచు
బిదరు ముత్యములను లోకమున మరల వివేచింపజేయ

ప్రణయకాపవర్జితము

చేతను నాయకాంతరము

గు గూర్చి జేయ నాయకుని

ని నడక గొలుకొనె లోకమున

యికా వ్యాపారము.

మ॥ అలుకనె పంబుచేసి ప్రియుండవ్వలఁజూవఁ గదీనదృష్టిచే
నతివచఁజూచివేడుకొన నంజవిశేయుచుఁగాంగుబు
నితపెనిమిట్టఁ రయకనిండుకవుం గిట్టఁజేర్చినిశ్చయమున
దలఁపకపవ్విశ్రావడిచె నాతి జిగిషముముగ్ధుగాఁబ్రయుణి.

అవితదైర్వయైనలభీరనాయి

కా విప్రులంబము.

మ॥ పునవిగవరీర్తిత్రుక్మలగుఁగాకమనంబువ్రేగుంబుసేయుగా.
కనయముమీననంగుఁగుమవరీచపలుండఘటాతుచేతన
పనియిఁకఁజూఁబయంచుకఁబల్కుచునంతకురంగనాబలాని
చనపతివచ్చుమా ర్గముననంకితయైపరికించెఁబల్కులుణి.

విరవేదాం త్కంధి నాశ్చర్యము.

మ॥ జెలువుఁడు వచ్చుతోడ సరసీరువం విప్రుఁడుప్రంకుడావే
చాలలనయంతఁజూతఁజుగజీఁకటగ్రమ్మిపదప్రచారముణి.
కలువగనింటికింజినఁగనెవ్వగసుక్మవదంబువేడ్చెఁజు
పలమరలంగఁగన్నెనియిఁప్రాణవిభుండయదెంచునన్మతిణి.

కలవరీంతరితయైనయభీరనా

యికా వ్యత్రాంతము.

ను అది నియమం చేసి నిజమేనని తెలుపనట్లు నడచుకొనిన కారణం మఱియొకటి
 స్వల్ప సమయం లోనే అర్థం చేసుకోవడానికి వీలవుతుంది.
 మెలకొని ఉండవలసిన ముఖ్యమింపని భావాలను విడిచి
 చదువుచు నెట్లు చెప్పి తీసివేయగల సరళత వారికి ఉండవలసింది.

శ్రీమద్విరహ విప్రలంభ సఖీ
 వాక్యాలు. విరహాగ్రాశ్చ
 తావత్తాత మునాయామే
 నమో నమో దేవి పులి.

ను విరహము వేచినందుకని వేచి తన అవధి దాటిపోయినందుకని
 మరుగున ఉండి ఉన్నానని గుర్తించుకొని దినం ముఖమెక్కినట్లుగా
 తరుగి చలించుకొని గల సత్త్వము నీవు నుజూనియుండగల
 వారి వారి చూడు మా. కి సలయాధర కేగి నిల్చి ప్రాణముతో.

శ్రీమద్విరహ సాయి కౌశల్యము.
 మానవ రసానమే సఖి బోధించి
 చిత్రనాయక నియమం గల అను
 శాసనమును సత్త్వం దునత
 నమమానవ రసానమంబు అనుమ
 ర్థము నున్న ను నున్నా వచ్చెను

ను ముగుదయి బెల్లకొలము ను ముద్దతచేగత పంగనేటికి.

పు? దంజలంబును ప్న వాను బు బుత్తము ప్నాను
దై భామం.

శానాదుల బెల్లకొలము ను ముద్దతచేగత పంగనేటికి.

పు? దంజలంబును ప్న వాను బు బుత్తము ప్నాను
దై భామం.

సజ్జితాదన తేదనలవారి

తా వయ్యోననాయిక బెలుల

తా ననేమాట.

ఉ శానాదుల బెల్లకొలము ను ముద్దతచేగత పంగనేటికి.

పు? దంజలంబును ప్న వాను బు బుత్తము ప్నాను
దై భామం.

సజ్జితాదన తేదనలవారి

తా వయ్యోననాయిక బెలుల

తా ననేమాట.

నియందు ప్రత్యుత్తరము

గముగల నాయిక సబులచే

త మాన వరగాం పొలుతు బో

పలు క్షణే దాక్షిణ్యం చేతను

వారి సేమియు న నశిత తన

మే మా న కేద గా ముందు ఆసా

వ ర్ణమును దెలుపు నది.

మరియు మొగంబు చూడ మొగమ న్ననచేసితి యాహ
 భృతిన తుండడు మారలుగుణించినందమంబు లొద్ది
 గితిదగ నేలు దగులుపు లకించు జె మర్చు గజలపం
 న్నది యలలార! యారవిక బేరెడును బ్బు నసేమిసేయుదుతి
 ముఖమ ము దివెట్ల ననయము జాతమి జూడగ మానమొంత
 నముగయితి నుండదిదె నప్వతయింబ లపది మోవండ్లై
 ర్నము మదిలొనను బ్బిలువ దంగము దంగరు పంతు కేట్లమా
 నము నిలు పో ప శక్తిమగు నాపె త్రియుంగను గాన్త
 మానకరామంచు నెవ్వైతి.

సారస్వతద్వని బోధింప నలు

లతా సాయి కల సేవంబు.

ఉ. ఎ వ్వని మారట విస్తర దను మె తయు నుంబుల కాంమరంమం

తె వ్వునియం ననం బుగ న పొ వ్వు తె మర్పు విధూ వ లా వ్వు య్వి 37

య వ్వు గి బా ను లా న బి యం గ గ వ్రం గి ట చె వ్వు వ వ్వు యో

గే వ్వు గి బా ను లా న బి యం గ గ వ్రం గి ట చె వ్వు వ వ్వు యో ✓

య వ్వు గి బా ను లా న బి యం గ గ వ్రం గి ట చె వ్వు వ వ్వు యో

గే వ్వు గి బా ను లా న బి యం గ గ వ్రం గి ట చె వ్వు వ వ్వు యో

య వ్వు గి బా ను లా న బి యం గ గ వ్రం గి ట చె వ్వు వ వ్వు యో

గే వ్వు గి బా ను లా న బి యం గ గ వ్రం గి ట చె వ్వు వ వ్వు యో

మార న క రం మం చు సార నం

త వ్వు ని బా ద్రిం వి న స బు ల బా నం

య వ్వు గి బా ను లా న బి యం గ గ వ్రం గి ట చె వ్వు వ వ్వు యో

య వ్వు గి బా ను లా న బి యం గ గ వ్రం గి ట చె వ్వు వ వ్వు యో

గే వ్వు గి బా ను లా న బి యం గ గ వ్రం గి ట చె వ్వు వ వ్వు యో

య వ్వు గి బా ను లా న బి యం గ గ వ్రం గి ట చె వ్వు వ వ్వు యో ✓

గే వ్వు గి బా ను లా న బి యం గ గ వ్రం గి ట చె వ్వు వ వ్వు యో

నా యి కం పం ద తా ది తుం ద్రె న

నా య తుం ద మ చ న జీ వ్ర న మ

(బ్ర) యు త ని కం వ్రం త ర మం

దుం గ వీ వ్వు దుం ద మం గ రం

వి.మ. సుబ్బెస్వమి శర్మ. ప.

ఉ. యం వశ సాంధ్య ముత్తి సలయా మగాణి పుష్పాది విరాజ్య
తావత్ సూర్య కంబున మహారాసత్కరవము సోన నులు బే
నేవరభ్రాదుషుండు సునయోత్కర్షప్రియంగానచేతఁగాన
తైవిలసిల్లు వారి యుమసుమాయుధదీపున మంజ్రియందగుట?

కృ. బ్ర. లక్ష్య పరిచయము.

అలకనందాచార్యవర్యులు

ಶ್ವೇತ ವರ್ಣಾ ನಿದ್ರಾ ರೂಪಂ

గళ'య ప్త య వ్యగము' తె నుఁ గు గావిర చింబెత్తి..

కు. ప్రిత స్వేనా చంద్రుడు...

೨೬ ಅಮಿಂಚು ಗದ್ದಾಳ್ ಪಾಕ ತಿರುವೆಂಗಳದಿ

ప్రశ్న : ఉమ రు క్ష ము క్షేపం కలు

పతితి సమర్పణము గాఁగఁబరువతి శ్లో॥

శ్రీ కృష్ణార్పణమస్తు

② ಸಾಂಘಿಕ ವಶ್ಯಗಮ್ಯ.

న. వారి నిజజన్మవర్తమామృతపానమొనర్చుచును.

బరమపదంబు చిర్బుటకు బల్క యుద్ధాత్రిజనంబెఁగొనదు.

స్థరబలగర్వకం టకనిశారపరశాసనమువదబొంపద
 త్కరతమలాం తరాజ్జ్విత్తలసుదర్శనవద్వికాంబుచాలదే!

ప్రొసెః గాత్యుక్తిశ్చైశాబలవరభాష్ట
 మిందువారసరంబునందుః జాగ్గు
 పాటజేషమంత్రుశ్చినుస్యగతినిగం
 గాతరామచంద్రకవిముదమున!!
 (ఇంతవలమనుమాత్యకలాశకుడు).

మాత్యకనుస్యత్రమమునమాగతుపాట్యకేమంద.
 *గీత్రుతివోయంబుదినశ్చివోయంబునకొరిందతి
 దానీషములమసంబంధింపడు..

